

Lilli Gyldenkilde (SF):

Fru Lone Dybkjær spørger mig, hvad det egentlig er, jeg har imod den dagsorden, som fru Lone Dybkjær er kommet med. Hun spurgte nemlig, hvorfor jeg kunne sige, at den ikke var i samklang med den, vi vedtog i maj måned 1983, hvor vi var enige og kunne stemme for den samme dagsorden. Det er, fordi den dagsorden, som hr. Svend Auken og undertegnede er kommet med, er i samklang med, hvad vi lavede, men eftersom vi har fået en arbejdstidsredegørelse her fra arbejdsministeren – ikke i dag, men den 16. februar 1984 – som vi var utilfredse med alle sammen, også fru Lone Dybkjær, mente vi, at nu var tiden inde til at fremsætte en dagsorden, der i hvert fald krævede, at vi fik lavet det undersøgelsesarbejde, så når fru Lone Dybkjær spørger mig, om jeg er uenig med AC i det materiale, de har sendt til os, og det analysearbejde, som de meget gerne vil have igangsat, må jeg svare, at jeg ikke er uenig, for det er jo bl.a. det, der står i den dagsorden, som er fremsat også af undertegnede, at vi skal have undersøgt disse ting, at vi skal være velforberejdede på det. Der er blot ikke i denne dagsorden noget med en stram indkomstpolitik og med trepartsdrøftelser osv., og jeg synes fortsat, at den dagsorden, som vi er kommet med, er den bedste.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Jeg skal blot kort sige, at VS aldrig nogen sinde kan gå ind for den motiverede dagsorden, der er stillet af fru Lone Dybkjær. Vi er imod indkomstpolitik, så er det ligegyldigt, om den er borgerlig eller socialdemokratisk. Vi er imod et reallønsfald. Vi er også imod den filosofi, der overhovedet ligger bag indkomstpolitikken, nemlig spareideologien. Da socialdemokraterne havde deres ransagelsesmøde lige op til weekenden, kunne man bagefter læse i aviserne, at en af grundene til, at det gik så godt for de borgerlige, var, at de kugler, som socialdemokraterne havde støbt, tog de borgerlige nu. Socialdemokraterne havde bibragt befolkningen en forståelse af, at man skulle være løntilbageholdende, og at man skulle acceptere nedskæringerne i de offentlige udgifter, og nu kunne befolkningen søreme ikke rigtig finde ud af forskellen på den socialdemokratiske politik og den

borgerlige politik. Det var det eneste, der stod. Der stod ikke noget om, at man måske kunne konkludere, at den spareideologi om, at vi alle sammen er i samme båd, er forkert.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Jeg har siddet og læst den debat, vi havde den 24. maj 1983 her i tinget, og jeg må sige, at jeg har læst fru Lone Dybkjærs indlæg med meget stor interesse, et spændende og godt indlæg, og det er baggrunden for, at jeg godt vil spørge fru Lone Dybkjær: når fru Lone Dybkjær i 1983 den 24. maj ikke mindre end 4 gange i talen velbegrunder og vel-dokumenteret kunne forklare, at det var nødvendigt med en arbejdstidsnedsættelse, og at det ville give flere arbejdspladser, hvorfra stammer så den usikkerhed, fru Lone Dybkjær er i besiddelse af i dag? Jeg synes, talen fra den 24. maj 1983 dokumenterer, at det giver flere arbejdspladser, og i dag sætter man et stort spørgsmålstejn: hvis det giver flere arbejdspladser. Hvad er begrundelsen for denne opfattelsesændring?

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det kniber næsten for mig at komme på talerstolen med den dér helt uventede ros fra hr. Kaj Poulsen, men tak for det!

Jeg er altså ikke i den situation, at jeg har genlæst debatten, så derfor kan jeg ikke sige, om indlægget var spændende eller ej, men jeg tager gerne hr. Kaj Poulsens ord for pålydende.

Jeg vil godt sige, at jeg personlig tror, det er muligt i forbindelse med en stram indkomstpolitik at nedsætte arbejdstiden sådan, at beskæftigelsen øges. Jeg må altså bare desværre også sige, at min tro er ikke nok. Det vil være nødvendigt med noget dokumentation, og det er den dokumentation, vi efterlyser, det er den, vi pålægger regeringen at fremskaffe.

Og så vil jeg sige til fru Lilli Gyldenkilde, at sådan som jeg må tolke fru Lilli Gyldenkildes sidste indlæg her, så er den virkelige forskel – det er jo egentlig også ganske positivt – at fru Lilli Gyldenkilde ikke kan lide vores dagsordensforslag, fordi der står ordene »stram indkomstpolitik« og »trepartsfor-